

174

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 sierpnia 1945 r.

o przedłużeniu terminu wymiany marek niemieckich na terytorium byłego Wolnego Miasta Gdańska, stanowiącym część składową województwa gdańskiego.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 17) zarządzam, co następuje:

§ 1. Termin, przewidziany w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1945 r. w sprawie wymiany marek niemieckich na tery-

torium byłego Wolnego Miasta Gdańska, stanowiącym część składową województwa gdańskiego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 127), zostaje przedłużony do dnia 30 września 1945 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

175

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 18 sierpnia 1945 r.

o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót.

Na podstawie art. 368 ust. (4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Dla przeprowadzenia egzaminów, przewidzianych w art. 361, 362, 363 i 364 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216), ustanawia się przy Ministerstwie Odbudowy komisję egzaminacyjną, składającą się z przewodniczącego, jego zastępcy i potrzebnej ilości członków, mianowanych przez Ministra Odbudowy na okres trzyletni z grona lub też z poza grona urzędników Ministerstwa Odbudowy.

(2) Poszczególne egzaminy przeprowadza komisja w kompletach, które składają się z przewodniczącego, lub jego zastępcy, oraz z trzech członków egzaminatorów.

(3) Członków egzaminatorów wyznacza przewodniczący z ogólnej listy w ten sposób, aby w każdym komplecie trzy osoby posiadały wyższe studia. Na członka egzaminatora może być wyznaczony zastępca przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, o ile nie przewodniczy w danym komplecie.

§ 2. (1) Egzamin jest ustny i polega na wykazaniu znajomości:

- Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- ustroju władz i urzędów państwowych i samorządowych oraz ich zakresu działania,
- przepisów prawa budowlanego,
- zasadniczych przepisów odnoszących się do odbudowy, budowy i przebudowy osiedli,

e) tych przepisów prawa przemysłowego, sanitarnego, elektrycznego, wodnego i drogowego, które mogą mieć zastosowanie w związku z wykonywaniem robót budowlanych,

f) przepisów z dziedziny ubezpieczeń społecznych,

g) przepisów o postępowaniu administracyjnym i wywłaszczeniu.

(2) Egzamin nie może trwać dłużej niż 90 minut.

§ 3. (1) Egzaminy odbywają się z każdym kandydatem osobno. Przewodniczący wyznacza kolejność i kieruje egzaminem.

(2) Niezwłocznie po egzaminie komisja egzaminacyjna powoła uchwałę co do jego wyniku.

(3) Uchwała komisji co do wyniku egzaminu winna wyrażać, że egzaminowany złożył egzamin „z wynikiem zadawalającym” lub „z wynikiem niezadawalającym”.

(4) Uchwała komisji egzaminacyjnej zapada większością głosów i jest ostateczna. W razie równości głosów, licząc także głos przewodniczącego, uchwałą staje się ten wniosek, za którym oświadczył się przewodniczący.

(5) Uchwałę co do wyniku egzaminu ogłasza kandydatowi przewodniczący komisji egzaminacyjnej zaraz po egzaminie lub najdalej następnego dnia po ukończeniu egzaminu.

§ 4. (1) W razie niezadawalającego wyniku egzaminu kandydat może przystąpić powtórnie do egzaminu po upływie pół roku.

(2) W wypadku niezadawalającego wyniku powtórnego egzaminu dalsze przystąpienie do egzaminu może mieć miejsce tylko za specjalnym zezwoleniem Ministra Odbudowy.

§ 5. (1) Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, pytania egzaminu i ocenę odpowiedzi na poszczególne pytania tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

(2) Akta z wyniku egzaminu przedkłada przewodniczący komisji egzaminacyjnej Ministerstwu Odbudowy.

§ 6. Egzaminy odbywają się w ciągu roku dwa razy, a to: w pierwszym półroczu w miesiącach marcu — kwietniu, w drugim półroczu w miesiącach października — listopadzie.

§ 7. (1) Osoby, ubiegające się o dopuszczenie do egzaminów, o których mowa w § 1, powinny wnieść stosowne podania do Ministerstwa Odbudowy za pośrednictwem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, właściwej według ostatniego faktycznego miejsca zamieszkania kandydatów. Na terenie miasta Warszawy i Łodzi należy wnieść podania za pośrednictwem prezydenta miasta.

(2) Do podania należy dołączyć w oryginałach lub w uwierzytelnionych odpisach:

- 1) a) gdy chodzi o uprawnienia, przewidziane w art. 361—363 powołanego na wstępie rozporządzenia, dyplom bądź świadectwo ukończenia wyższej technicznej uczelni krajowej lub zagranicznej,
- b) gdy chodzi o uprawnienia, przewidziane w art. 364 tego rozporządzenia — świadectwo ukończenia w kraju państwowej lub prywatnej, uznanej przez Ministra Oświaty za równorzędną, średniej szkoły budowlanej, albo wydziału budowlanego innej średniej szkoły zawodowej lub szkoły budownictwa nadziemnego stopnia licealnego, zorganizowanej na podstawie ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389),
- 2) dowody odbycia praktyki przy robotach budowlanych, wymaganej powołanymi wyżej art. 361—364,
- 3) metrykę chrztu lub urodzenia,
- 4) dowód przynależności państwowej,
- 5) 2 fotografie, zaopatrzone własnoręcznymi podpisami.

(3) Osoby, które nabyły wyższe wykształcenie techniczne zagranicą, powinny przedstawić dowód nostryfikacji odnośnego dyplomu, bądź świadectwa.

(4) Cudzoziemcy winni udowodnić, że w państwie, którego są obywatelami, obywatele polscy w zakresie odnośnych uprawnień traktowani są na równi z obywatelami tego państwa.

(5) Powyższe dowody pozostają w aktach Ministerstwa Odbudowy.

§ 8. (1) Wojewódzka władza administracji ogólnej a na terenie m. st. Warszawy i m.

Łodzi prezydent miasta — zarządzi niezwłocznie protokółarne przesłuchanie ubiegającego się o uprawnienie co do okoliczności, czy nie był on karany sądowo za czyny, wynikające z chęci zysku, oraz czy nie utracił prawa kierowania robotami budowlanymi na mocy obowiązujących przepisów; zbada w razie potrzeby z urzędu prawdziwość złożonych oświadczeń oraz stwierdzi przy tym, że ubiegający się o uprawnienia posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie.

(2) Protokoły czynności dokonanych zgodnie z ust. (1) wojewódzka władza administracji ogólnej a na terenie m. st. Warszawy i m. Łodzi prezydent miasta — dołączy do podania osoby, ubiegającej się o dopuszczenie do egzaminu, i wraz z innymi załącznikami prześle do Ministerstwa Odbudowy.

§ 9. (1) Po ustaleniu, że do udzielenia uprawnienia nie zachodzą przeszkody, wymienione w art. 366 rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, oraz że ubiegający się o uprawnienie czyni zadość wymaganym warunkom co do wykształcenia i co do praktyki, Ministerstwo Odbudowy orzeka o dopuszczeniu kandydata do egzaminu i zawiadamia go o tym. O niedopuszczeniu do egzaminu Ministerstwo Odbudowy zawiadamia kandydata z podaniem motywów.

(2) Orzeczenie o dopuszczeniu jak również orzeczenie o złożeniu egzaminu może być z urzędu unieważnione, jeżeli okaże się, że dokumenty lub okoliczności faktyczne, które służyły za podstawę decyzji, wskazanej w ust. (1), są niezgodne z prawdą.

§ 10. (1) Ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu powinien uiścić takse egzaminacyjną w kwocie 500 zł.

(2) Wskazana wyżej kwota pieniężna, po pokryciu z niej wydatków, połączonych z przeprowadzeniem egzaminu, przypada przewodniczącemu komisji oraz członkom egzaminatorów w równych częściach.

(3) Takse egzaminacyjną winien kandydat uiścić przed przystąpieniem do egzaminu w sposób wskazany w piśmie zawiadamiającym go o dopuszczeniu do egzaminu i dowód uiszczenia przedstawić przewodniczącemu komisji.

(4) Wpłacona taksa będzie zwrócona w przypadku usprawiedliwionego niestawienia się kandydata do egzaminu lub usprawiedliwionego odstąpienia od egzaminu, o ile zainteresowany zwróci się z prośbą o zwrot taksy w terminie 14 dni od daty wyznaczonego egzaminu.

§ 11. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych

robót (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 182), zmienione rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 17 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 452), rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 16 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 54) i rozporządzeniem Ministra

Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 545).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Odbudowy: *Michał Kaczorowski*

176

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 sierpnia 1945 r.

o ustanowieniu okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 8 §§ 1 i 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się okręgowe sądy ubezpieczeń społecznych:

- a) w Warszawie dla m. st. Warszawy oraz województw: białostockiego, lubelskiego i warszawskiego,
- b) w Bydgoszczy dla województw: gdańskiego i pomorskiego,
- c) w Katowicach dla województwa śląskiego,
- d) w Krakowie dla województw: kieleckiego, krakowskiego i rzeszowskiego,
- e) w Łodzi dla województwa łódzkiego,

f) w Poznaniu dla województwa poznańskiego.

§ 2. Liczba ławników wynosi w okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych w Warszawie po 50, w innych okręgowych sądach ubezpieczeń społecznych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, po 40 z każdej z dwóch grup: pracowników i pracodawców.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 sierpnia 1945 r.

o wysokości, zasadach ustalania i wypłacania odszkodowania, diet oraz kosztów przejazdu ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 80 § 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) zarządza się, co następuje:

Art. 1. Ławnicy utrzymujący się z dziennego zarobku otrzymują na żądanie za złożeniem zaświadczenia pracodawcy odszkodowanie za utracony w związku z czynnościami w charakterze ławnika zarobek.

Art. 2. Ławnicy zamieszkali poza siedzibą sądu otrzymują diety w wysokości 50 złotych dziennie oraz zwrot kosztów przejazdu do sądu i z powrotem, najwyżej w wysokości kosztów przejazdu kolejowego drugą klasą.

Ławnicy utrzymujący się z dziennego zarobku nie tracą prawa do diet przez otrzymanie odszkodowania z § 1.

Art. 3. O otrzymaniu odszkodowania, diet oraz kosztów przejazdu rozstrzyga prezes sądu, przy którym ławnik jest ustanowiony.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedliwości w Łodzi, ul. Kilińskiego 93

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje się w Administracji Dziennika Ustaw R. P. w Łodzi, ul. Piotrkowska 49.

Prenumeratę należy wpłacać z góry. Wysyłkę wykonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej

dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych i samorządowych w kwocie zł 60,

dla innych prenumeratorów w kwocie zł 150. Konto czekowe w P.K.O. w Łodzi VII—134.

Pojedyncze numery są do nabycia:

w Biurze Sprzedaży — Warszawa, ul. Targowa 59, w Administracji Dziennika Ustaw R. P. w Łodzi, Piotrkowska 49 oraz w Kasach Sądów Okręgowych w Lublinie, ul. Krak.-Przedmieście 76, Krakowie, Katowicach i Poznaniu.

Cena 4 zł.